

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 919/2022
11.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Марјановић, адвокат из ..., против туженог Контрола летења Србије и Црне Горе „Smatsa“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Ана Воркапић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1303/21 од 23.03.2021. године, у седници одржаној дана 11.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1303/21 од 23.03.2021. године у ставу првом, другом и четвртом изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1408/17 од 20.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог ... од 17.07.2014. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 114.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1303/21 од 23.03.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда делу става првог изреке тако што је поништено решење туженог број ... од 17.07.2014. године само у погледу датума престанка радног односа и утврђено да је тужиоцу престао радни однос дана 19.07.2014. године, а у осталом делу става првог и другог изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади трошкова поступка по жалби као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да му накнади трошкове поступка по жалби као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове настале у поступку по жалби – по изјављеној ревизији у износу од 45.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, као и на повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, не представљају ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог до доношења решења туженог од 17.07.2014. године, којим му је отказан уговор о раду са даном 09.05.2014. године, применом члана 179. став 1. тачка 3. Закона о раду, због учињене повреде радне дисциплине из члана 66. став 1., члана 67. став 1. алинеја 2. Колективног уговора туженог, неоправдан изостанак са посла најмање два радна дана узастопно почев од 07.05.2014. године. Тужиоцу је покушана достава упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, али на погрешну адресу, па је иста враћена са назнаком "непознат на адреси". Тужени је о овоме сачинио службену белешку и 13.06.2014. године упозорење окачио на огласну таблу. Дописом од 18.06.2014. године туженом се обратила Маја Марјановић, адвокат која је затражила да јој се, као пуномоћнику тужиоца, достави упозорење са општим и појединачним актима на које се упозорење односи, али је тужени затражио да претходно достави уредно пуномоћје издато од тужиоца. Адвокат Маја Марјановић је поступила по овом захтеву тако што је доставила пуномоћје издато од стране тужиоца и захтевала поново доставу упозорења и аката. Тужени је дописом од 07.07.2014. године обавестио адвоката Мају Марјановић о претходном току у вези доставе упозорења и уз то јој доставио допис од 13.06.2014. године и упозорење уз напомену да се тужилац у остављеном року може изјаснити о разлозима за отказ датим у упозорењу. Ова пошиљка примљена је у канцеларију адвоката Маје Марјановић 08.07.2014. године, али се на упозорење нису изјаснили ни тужилац ни његов пуномоћник. Тужени је 17.07.2014. године донео побијано решење којим тужиоцу престаје радни однос са 09.05.2014. године, односно са истеком првог радног дана након истека другог радног дана неоправданог одсуства са рада у току једног месеца. Тужилац је решење примио 19.07.2014. године. Тужилац је потврду лекара да је привремено спречен за рад доставио само за период до 06.05.2014. године, а након тог датума није одлазио на посао, нити је обавестио послодавца о разлозима недоласка јер је сматрао да ће му накнадно лекар издати дознаке. Тужилац се лекару обратио тек крајем маја месеца. Тужилац ни накнадно није доставио дознаке послодавцу.

Нижестепени судови су закључили да је навод из оспореног решења да је тужилац неоправдано одсуствовао са рада од 07.05.2014. године чиме је повредио радну дисциплину из члана 67. став 1. алинеја 2. Колективног уговора доказан, те је правилно тужиоцу престао радни однос на основу члана 179. тачка 3. Закона о раду, а

да се достава упозорења пуномоћнику тужиоца, адвокату Маји Марјановић, сматра уредном и не повређује право тужиоца на одбрану јер је дато опште пуномоћје адвокату које је по обиму шире од пуномоћја за пријем писмена.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови с применили материјално право из члана 179. став 3. тачка 1. у вези члана 103. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...32/13) када су тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог од 17.07.2014. године одбили, а другостепени суд преиначио само у погледу датума престанка радног односа. За своје одлуке дали су разлоге које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, одредбом члана 67. став 1. алинеја 2. и 3. Колективног уговора туженог од 26.02.2014. године, уговор о раду се може отказати уколико запослени не поштује радну дисциплину ако у току месеца два пута неоправдано изостане са рада или неоправдано изостане пет радних дана током године, ако у року до 24 часа не обавести послодавца о разлозима спречености доласка на рад. Тужилац је неоправдано одсуствовао са рада од 07.05.2014. године, а потврду лекара да је привремено спречен за рад доставио само за период до 06.05.2014. године, а дознаке није доставио туженом ни накнадно. Стога је на несумњив начин утврђено да је тужилац са рада неоправдано изостајао након 07.05.2014. године, своје одсуство није оправдао, те је постојао основ за доношење отказног решења у смислу члана 179. став 3. тачка 1. у вези члана 103. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...32/13) којим је предвиђено ограничено време (3 дана) обавештавања и достављања доказа послодавцу о спречености запосленог за рад, како то правилно закључују нижестепени судови. Пре доношења побијаног решења тужилац је писаним путем упозорен на постојање разлога за отказ, наведено упозорење је тужиоцу достављено преко његовог пуномоћника адвоката Маје Марјановић. Тужилац је у складу са одредбом члана 84. став 1. и 2. ЗОО, којим је прописано да уговор као и други правни посао се може предузети и преко заступника, при чему се овлашћење за заступање заснива на закону, општем акту правног лица, акту надлежног органа или на изјави воље заступаног (пуномоћје), дана 01.07.2014. године издао опште пуномоћје којим је адвокат овлашћен да у име и за рачун тужиоца предузима све правне радње, пред свим судовима, органима власти и трећим лицима, којима се има сматрати и послодавац тужиоца, а за које нађе да су у интересу тужиоца због чега није постојала потреба да се у пуномоћју посебно наводи да се адвокат овлашћује и за преузимање упозорења од туженог. Стога достављање упозорења адвокату Маји Марјановић, као пуномоћнику тужиоца, има правно дејство као да је исто уручено лично тужиоцу, што даље значи да је достава упозорења извршена уредно.

Ревизијски наводи да је другостепени суд изашао ван граница постављеног тужбеног захтева одређујући датум престанка радног односа, без утицаја је на одлуку с обзиром да се ради о преиначењу у односу на датум престанка радног односа који иде у корист тужиоца. Битна повреда поступка из члана 374. став 1. у вези члана 67. ЗПП на који се указује у ревизији тужиоца није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Осталим наводима ревизије тужилац понавља жалбене разлог који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда, због чега их Врховни касациони суд није посебно образлагао.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију и судске таксе је сходно члану 154. ЗПП одбијен, јер ови трошкови нису били потребни ради вођења парнице.

Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић